

MIT BRYLLUP OG LIVET PÅ BØNDERMOSEVEJ

Vi havde ikke mange penge, så jeg syede selv min brudekjole og mit slør. Det eneste, jeg købte, var et par sko. Erling fik sit tøj og sko i gave. Dengang kunne man ikke blive viet i en frikirke, så vi blev først viet på rådhuset og senere velsignet i Elim.

Det blev en skøn dag. Salen var fyldt med venner. Kühn talte og velsignede os.

Bryllupsfesten var lille og enkel – kun den nærmeste familie og Albert Kühn med hustru. Der blev holdt taler og sunget, og bagefter havde vi lovsang i stuen. Det var et bryllup i vores ånd.

Efter midnat kørte vi hjem i den lille røde. Anni blev sat af i Ballerup, og da Erling havde båret mig over dørtærsklen, kørte han hende hjem. Det har der været megen morskab over siden.

Da han kom hjem, indviede vi vores lille hjem for Herren og lovede, at døren altid skulle stå åben for dem, der havde brug for hjælp og forbøn. Det løfte har vi forsøgt at holde.

Hjemmet var enkelt. En sovesofa, et gammelt spisebord, nogle stole og et skab. Ingen el. Vand i haven. Petroleumslamper. Men én ting var der: kærlighed.

Erling kørte taxa – skiftevis dag og nat. Når han kørte nat, kom jeg hjem til et mørkt hus uden el på en øde vej. Det var ikke altid let, men vi havde hinanden og fællesskabet i kirken.

Efter nogen tid lagde Paul strøm ind i huset. Enggod hjalp med kakkelovnen. Senere fik vi vand indlagt. Det føltes som luksus.